

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 43C/175/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513209671
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2014:1513209671.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00492736, so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, pr. zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám. M. Benku 9-C1 proti odporcovi: Z. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. 3, G., o zaplatenie 50,70 eur, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.3.2013 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 50,70 eur, nakoľko sa odporca na výzvu revízora dňa 10.5.2012 na linke MHD č. XX nepreukázal platným cestovným lístkom.

Rozsudkom č. k. 43C/175/2013-28 zo dňa 27.11.2013 tunajší súd návrh v plnom rozsahu zamietol. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6Co/208/2014-40 zo dňa 29.5.2014 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňový súd riadiac sa vysloveným pokynom odvolacieho súdu zameral dokazovanie v rámci ďalšieho konania na zistenie, či odporca bol v rozhodnom čase (XX.X.XXXX) držiteľom vodičského preukazu č. O či tento nebol nahlásený ako odcudzený alebo stratený, a či s ním mohol v rozhodnom čase disponovať niekto iný ako odporca. Odvolací súd zároveň vyslovil právny názor, že v prípade, ak sa vykonaným dokazovaním preukáže, že odporca bol v rozhodnom čase držiteľom vodičského preukazu s predmetným sériovým číslom, že tento mu nebol odcudzený ani stratený, a že ním disponoval výlučne odporca, bude potrebné sa prikloniť k názoru, že skutočne cestujúcim, ktorý porušil prepravné podmienky navrhovateľa, bol odporca.

Odporca vo svojej výpovedi v ďalšom konaní uviedol, že asi pol roka pred uvedeným dátumom (XX.X.XXXX) stratil v podniku celú peňaženku. Hneď na druhý deň mu však volali, že ju našli, takže išiel po ňu a stratu nehlásil. Nevie kto a či vôbec zneužil, resp. disponoval s jeho vodičským preukazom, ale možnosť ním disponovať okrem neho mal z tohto dôvodu aj iný.

Súd na základe opätovne vykonaného a doplneného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav: O. XX.X.XXXX o XX,XX hod. cestoval odporca dopravným prostriedkom navrhovateľa linkou č. 93 - autobusom a pri kontrole vykonávanej povereným revízorom sa nepreukázal platným cestovným

lístkom. Za účelom zistenia totožnosti sa poverenému revízorovi preukázal vodičským preukazom č. O platným do 21.7.2011. Odporca vo svojej výpovedi priznal, že prípadnú stratu dokladov totožnosti nehlásil, avšak skutočnosť, či iná osoba mohla s týmito dokladmi odporcu disponovať, odporca preukázať nevedel.

Povinnosť zaplatiť cestovné ako aj úhradu v prípade, ak sa cestujúci nevie preukázať platným cestovným lístkom vyplýva zo zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v prípade autobusovej prepravy a zo zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach v prípade železničnej, mestskej električkovej a trolejbusovej dopravy.

Podľa § 12 ods. 4 zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave (ďalej len „zákon o cestnej doprave“) cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastúpení do autobusu, ak mu ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu, alebo bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ho vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo ak sa cestovný lístok stáva platným až jeho označením v autobuse, ako aj po celý čas prepravy a pri vystupovaní z autobusu.

Podľa § 12 ods. 5 zákona o cestnej doprave cestujúci je povinný na výzvu sa preukázať platným cestovným lístkom vodičovi alebo inému členovi osádky autobusu, alebo revízorovi.

Podľa § 9 písm. b) zákona o cestnej doprave vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo dopravca môže uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 3) alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade neploletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu.

Podľa § 14 ods. 3 zákona o cestnej doprave úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom [§ 9 písm. b)] je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Podľa bodu 3 čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, vydaného v zmysle zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov Dopravným podnikom Bratislava, a.s., cestujúci, ktorý sa na vyzvanie revízora nemôže preukázať platným cestovným lístkom je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške sto násobku základného cestovného bez príplatkov a zliav. Podľa prvej vety bodu 5 čl. 6 cit. predpisu v prípade, že cestujúci nezaplatí požadované cestovné a úhradu revízorovi priamo vo vozidle, cestujúci je povinný preukázať sa revízorovi osobnými údajmi (výlučne občiansky preukaz, cestovný pas, vojenský preukaz, vojenská knižka, vodičský preukaz, povolenie na pobyt a potvrdenie o strate občianskeho preukazu) potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady.

Keďže sa odporca na výzvu povereného revízora dňa XX.X.XXXX na linke MHD č. XX nepreukázal platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť cestovné v sume 0,70 eur a úhradu vo výške sto násobku cestovného, t. j. 50,- eur v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Prvostupňový súd riadiac sa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu s prihliadnutím na vykonané dokazovanie, že nakoľko odporca nepreukázal, že v rozhodnom čase by nebol nielen držiteľom vodičského preukazu so sériovým číslom O ale rovnako nepreukázal, že mu bol odcudzený, či stratený, resp. že nebol jedinou osobou, ktorá ním mohla disponovať. Je preto potrebné sa prikloniť k názoru, že odporca bol skutočne cestujúcim, ktorý porušil prepravné podmienky navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 149 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia - za jeden úkon právnej pomoci - prevzatie

a príprava zastúpenia - vo výške 16,60 eur + 1 x režijný paušál vo výške 7,81 eur + 20 % DPH. Trovy právneho zastúpenia teda predstavujú sumu 29,29 eur. O trovách právneho zastúpenia rozhodol súd s ohľadom na ustanovenie § 150 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Toto zákonné ustanovenie predstavuje moderačné právo súdu, v rámci ktorého zákonodarca ponechal súdom voľnosť úvahy, podmienenú patričným odôvodnením. Súd uplatnené trovy konania znížil o dva úkony právnej služby - zaslanie Pokusu o zmier - výzva na zaplatenie a podanie na súd. Navrhovateľ jednak nepreukázal, kedy, kde a akou formou bola písomnosť odporkyni doručená a jednak ide o neúčelný, formálny a časovo nenáročný úkon, vyžadujúci minimálnu administratívnu prácu, a nie odborné právne vedomosti (druhovo identické písomné podania). Vypracovanie žaloby tiež vyžaduje len zmenu základných údajov - označenie odporcu, dátum cestovania bez cestovného lístka. V návrhu navyše nebolo uvedené označenie dopravného prostriedku, čo z dôvodu posúdenia aplikácie právneho predpisu bolo potrebné zisťovať vlastným šetrením súdu. Z rozhodovacej činnosti súdu (§ 121 OSP) je známe, že navrhovateľ podáva väčšie množstvo návrhov na začatie súdneho konania, ktoré sú z hľadiska právnej argumentácie absolútne totožné a menia sa skutočne len údaje o cestujúcom (odporkyni), o čase cestovania a linke mestskej hromadnej dopravy. Je nepochybné, že prepísanie takýchto údajov zo záznamu revízora do súdneho podania je jednoduchou administratívnou činnosťou, a nie odborne právne náročným a zložitým procesom. Ustanovenie § 142 ods. 1 OSP podmieňuje priznanie náhrady trov konania účelnosťou vynaložených trov. Dopísanie niekoľkých údajov do „elektronickej predtlačky“ písomnosti však nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené trovy konania.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

- z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,
- v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,
- odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh na začatie konania.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.